

BETICHT VAN:

te

Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

de eerste, als eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht heeft gegeven en/of die de werken heeft uitgevoerd,
de tweede, als gebruiker die tot de werken opdracht heeft gegeven en/of die de handelingen heeft uitgevoerd,

op het onroerend goed aelcaen te
gekadastraerd als
met een globale oppervlakte van 764 m²
eigendom van geboren te op
bij akte verleden op 14 november 2002,

de hierna vermelde werken, handelingen en wijzigingen, omschreven in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

I. de eerste,

van 1 maart 2001 tot 28 februari 2002, de verjaring van de strafver-
dering terzake de tenlastelegging rechtsgeldig gestuit zijnde door
dadn van onderzoek of vervolging, namelijk door het pv van verhoor
dd. 13 december 2006 van door de lokale politie van de
politiezone

te hebben uitgevoerd, in strijd met de vergunning dd. 10 januari 2001 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente
namelijk:

- a) een berging in grijze betonblokken met een golfplaten dak van 7m lengte - 5m80 breedte en 2m55 tot 2m20 hoogte;
- b) de plaatsing van een dakkapel;
- c) de plaatsing van een stenen schouw in plaats van een dubbelwandige inox;
- d) de plaatsing van de ramen aan de zijdevel;
- e) een scheidingsmuur met het pand
- f) een garage van 5m80 breedte in plaats van de vergunde 4m50;

II. de tweede,

van 6 december 2003 tot 13 december 2006,

te hebben aangewend, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

namelijk de grond en aanhorigheden voor de opslag van hout waaronder bewerkt en onbewerkt hout en afvalhout;

met de verzwarende omstandigheid dat eerste inverdenkinggestelde instrumenterend ambtenaar, vastgoedmakelaar of een persoon is die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit, onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon is die bij die verrichtingen als tussenpersoon is opgetreden, bij de uitoefening van zijn beroep;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagden door de bewaarder der Hvnotheken kantoor te dd. 26 augustus 2009

oOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten, vertegenwoordigd door meester loco meester advocaat bij de balie te

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord eerste en tweede beklagde in hun middelen van verdediging, respectievelijk vertegenwoordigd en bijgestaan door meester advocaat bij de balie te

Overwegende dat de tenlasteleggingen van de dagvaarding in het licht van de met ingang van 1 september 2009 in werking getreden Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van 15 mei 2009 van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening, B.S20.08.2009) dienen geherkwalificeerd te worden en tevens gelet op de vordering van het openbaar ministerie dd. 9 februari 2010 hiertoe, luiden de tenlasteleggingen I en II als volgt:

Bij inbreuk op de artikelen 99 1° a), 99.5 a), 146, 147, 148, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003 (B.S 22.08.2003), de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen-en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S 15.05.2009)

en de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen-en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S 15.05.2009) met ingang van 1 september 2009 eveneens omschreven worden als een inbreuk op artikel 4.2.11° a) en 4.2.1.5° a)

en met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijn bij de artikelen 6.1.1.1°, 6.1.1.lid 2 en 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van 15 mei 2009 van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening, (B.S20.08.2009)

de eerste, als eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan ofgedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven en/of die de werken hebben uitgevoerd,

de tweede als gebruiker die tot de werken opdracht heeft gegeven en/of die de handelingen heeft uitgevoerd

*op het onroerend goed gelegen te geka-
dastreerd als met een globale oppervlakte van 764 m2
eigendom van geboren te op
bij akte verleden op 14 november 2002,*

I. de eerste

van 1 maart 2001 tot 28 februari 2002 de verjaring van de strafvordering terzake de tenlastelegging rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk door PV van verhoor dd. 13 december 2006 van door de lokale politie van de politiezone te hebben uitgevoerd in strijd met de vergunning dd. 10 januari 2001 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente

de hierna vermelde werken, handelingen en wijzigingen, omschreven in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, thans artikel 4.2.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

namelijk:

- a) een berging in grijze betonblokken met een golfplaten dak van 7 meter lengte 5m80 breedte en 2m55 tot 2m20 hoogte*
- b) de plaatsing van een dakkapel*
- c) de plaatsing van een stenen schouw in plaats van een dubbelwandige inox*
- d) de plaatsing van de ramen aan de zijzevel*
- e) een scheidingsmuur met het pand*
- f) een garage van 5m80 breedte in plaats van de vergunde 4m50.*

II. de tweede

Van 6 december 2003 tot 13 december 2006

Namelijk de grond en aanhorigheden voor de opslag van hout waaronder bewerkt en onbewerkt hout te hebben aangewend

Met de verzwarende omstandigheid dat eerste beklagde instrumenterend ambtenaar, vastgoedmakelaar of een persoon is die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit, onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon is die bij die verrichtingen als tussenpersoon is opgetreden bij de uitoefening van zijn beroep.

Beklaagden zijn in de gelegenheid gesteld zich hierop te verdedigen.

* Eerste beklagde is aannemer en voerde werken uit aan het onroerend goed te waarvan hij thans ook eigenaar is, in strijd met de vergunning van 10 januari 2001.

Dit wordt door eerste beklagde ook niet betwist (st. 19). Hij stelt evenwel dat het maar minieme afwijkingen betroffen.

Er werd een regularisatieaanvraag ingediend dewelke werd goedgekeurd door de gemeente op 29 juli 2007, na gunstig advies van de Gewestelijk Stedenbouwkundige ambtenaar dd. 10 juli 2007. Dit neemt evenwel niet weg dat eerste beklagde wel als aannemer de inbreuk pleegde zoals voorzien onder de tenlastelegging I, zoals geherkwalificeerd. Het duurde immers nog tot 20 februari 2009 alvorens een regularisatie aanvraag werd ingediend.

Op grond van de vaststellingen van de verbalisanten (st. 22, 21), de gevoegde foto's (st. 15, 16) en ook gelet op de verklaring van eerste beklaagde (st. 19) acht de rechtbank de feiten onder tenlastelegging I, zoals geherkwalificeerd, lastens eerste beklaagde bewezen.

* Tweede beklaagde was aanvankelijk eigenaar van het onroerend goed en gaf ook opdracht tot de uitvoering van de wederrechtelijke werken. Hij verkocht zijn eigendom aan eerste beklaagde en bleef gebruiker van de woning met grond en aanhorigheden. Hij wordt vervolgd voor het gebruik van de grond en aanhorigheden voor de opslag van hout waaronder bewerkt en onbewerkt hout, tenlastelegging II, zoals geherkwalificeerd.

Uit de vaststellingen van de verbalisanten blijkt dat tweede beklaagde een houtvoorraad had liggen in het bijgebouw in de tuin en op een stuk grond achter de tuin. In de houtstapels lag er bewerkt hout en onbewerkt hout (st. 77). Beklaagde bevestigde in zijn verklaring aan de verbalisanten (st. 75) dat het hout afkomstig was van bouwafbraken. Beklaagde had een houtkachel staan in de woning met alleen onbewerkt hout, en een houtkachel in het bijgebouw achter in de tuin (st. 77). Dit blijkt ook uit de gevoegde foto's (st. 70-73).

Op grond van de objectieve gegevens in het strafdossier, waaronder voormelde gegevens, acht de rechtbank de feiten onder tenlastelegging II, zoals geherkwalificeerd, lastens tweede beklaagde bewezen.

* Met betrekking tot de herstellvordering

Thans blijkt dat voor de wederrechtelijk uitgevoerde werken vermeld onder tenlastelegging I (zoals geherkwalificeerd) een regularisatieaanvraag werd goedgekeurd.

Dit is overeenkomstig de geformuleerde herstellvordering van 18 december 2007 van het College van Burgemeester en Schepenen te

Evenwel blijkt niet dat de houtopslag, het wederrechtelijk gebruik van de grond (st. 109), heeft opgehouden.

Enkel dit onderdeel van de vordering wordt opgelegd ten opzichte van eerste en tweede beklaagde (vordering in rem). De termijn voor uitvoering wordt bepaald op één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis. Een dwangsom van 50 euro/dag vertraging wordt opgelegd vermits dit het enige middel blijkt om het herstel te bekomen.

Strafmaat

In het belang van een goed leefmilieu en een goede ruimtelijke ordening dienen de opgelegde reglementeringen strikt te worden nageleefd.

Rekening houdende met het blanco strafregister van beide beklaagden, de aangehaalde elementen ter zitting, wordt aan hen een opschorting verleend voor drie jaar.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 147, 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,
artikelen 21, 22, 23, 25, 26, 27 van de wet van 17/4/1878, gewijzigd door artikel 25 van de wet van 24/12/1993, gewijzigd door de wetten van 11 december 1998 en 16 juli 2002 en door artikel 33 van de programmawet van 5 augustus 2003,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
artikel 162bis van het Wetboek van Strafvordering,
artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek,
artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek,

en bij toepassing van de artikelen 1, 3, 5, 6, van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de artikelen 1 en 3 van de wet van 10 februari 1994, artikel 6 van de wet van 22.3.1999;

Rechtdoende op tegenspraak;

Herkwalificeert de tenlasteleggingen I en II zoals hoger bepaald.

*Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor de feiten van de tenlastelegging I in hoofde van eerste beklaagde en tenlastelegging II in hoofde van tweede beklaagde, beiden zoals geherkwalificeerd, ten voordele van beide beklaagden voor een termijn van **drie jaar**, vanaf heden.*

Verplicht beide beklaagden tot betaling van **elk 1/2** van de kosten van het geding belopende **219,89 EUR** en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, tot een vergoeding van **elk 25,00 EUR**.

oOOo

Beveelt lastens eerste en tweede beklagde, dat de plaatsen, gelegen te _____, in hun oorspronkelijke staat zullen hersteld worden, **namelijk door het het stopzetten van de opslag van hout en onbewerkt hout**, binnen een termijn van **één jaar** te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis **en onder verbeuring van een dwangsom van 50,00 euro per dag vertraging in het niet nakomen van de werken hiervoor bevolen.**

Dat de stedenbouwkundige inspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de stedenbouwkundige inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

oOOo

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

De rechtbank benadrukt dat de burgerlijke partijen zich stellen tegen eerste en tweede beklagde. Zij voeren een heel betoog over inbreuken op het Afvalstoffendecreet en milieuvergunningendecreet, alsook op de Wet op de luchtverontreiniging.

Eerste en tweede beklagde worden enkel vervolgd voor een stedenbouwkundige inbreuk namelijk; I. uitvoeren van wederrechtelijke werken in strijd met de vergunning en II. strijdig gebruik van een grond en aanhorigheden.

De rechtbank is van oordeel dat de vordering van de burgerlijke partij niet ontvankelijk is lastens eerste beklagde gelet op de afwezigheid van enig oorzakelijk verband met het oprichten van de wederrechtelijke constructies, zoals gesteld in de lastens eerste beklagde weerhouden inbreuk onder ten-lastelegging I (zoals geherkwalificeerd). Hun vordering is immers gesteund op geurhinder, rookhinder en stofhinder.

Ten opzichte van tweede beklagde acht de rechtbank de vordering van de burgerlijke partijen enkel ontvankelijk, hoofdens tenlastelegging II (geherkwalificeerd), in zoverre deze schade betreft die de burgerlijke partijen geleden hebben door de wederrechtelijke houtopslag van tweede beklagde, waaronder bewerkt en onbewerkt hout.

Deze activiteit, aanvoeren en afvoeren van hout en de opslag ervan, zoals blijkt uit de foto's (st. 33-41) heeft voor de burgerlijke partijen hinder veroorzaakt.

De rechtbank bepaalt in billijkheid, het bedrag dat voor deze geleden schade kan worden toegekend op 250 EUR voor elk van de burgerlijke partijen, en dit voor morele schade.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Verklaart de eis ontvankelijk, doch enkel voor zover deze gericht is tegen tweede beklagde, en gegrond in volgende mate;

Veroordeelt tweede beklagde om aan de burgerlijke partijen te betalen, als schadevergoeding, de som van **VIJFHONDERD (500,00) EUR** morele schade, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 31 december 2006 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Veroordeelt tweede beklagde tevens tot betaling aan de burgerlijke partijen van de rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van **200 EUR**.

Het meer- en/of andersgevorderde wordt afgewezen.

oOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechter die de zaak behandeld heeft en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op **tweëntwintig november tweeduizend en tien** in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
griffier.